

[Elin Appel.]

landet, som har den største arbejdsbyrde og får den mindste anerkendelse, nemlig husmødrene.

Trods al uenighed må vi vel erkende, at vor sociallovgivning står på et højt niveau. Det, den først og fremmest sigter på i dette sit første stadium, er at skabe muligheder for, at en familie også under de ulykker, der under den ene eller den anden form kan ramme den, kan bevare sit økonomiske grundlag. Men når vi er kommet så nogenlunde vidt med vor sociallovgivning, var det vel på tide, at vi gik over i det andet stadium, et mere igangsættende stadium, hvor vi ikke bare ønsker at opretholde status quo for en familie under diverse omstændigheder, som den kan komme ud for, men hvor vi også forsøger, hvor det er nødvendigt, at sprænge det nuværende skel samfundsklasserne imellem, idet vi ved igangsættende foranstaltninger søger at skabe et perspektiv for fremtiden og ikke bare foretager lapperier på nutiden. Vi ønsker, at vor sociallovgivning skal komme over i dette andet stadium, dog naturligvis med bevarelse af det første stadium, således at der tages sigte på fremtiden i højere grad, end sociallovgivningen i sit første stadium har gjort.

Erna Sørensen: Det er forsåvidt med stor beklagelse, jeg konstaterer, at der i virkeligheden er stor uoverensstemmelse mellem synspunkterne med hensyn til dette lovforslags udformning og gennemførelse. Det er min opfattelse, at vi gennem det grundige udvalgsarbejde, vi har haft, har fået lagt faste rammer for denne husmoderafløsning, som vi alle med forventning har set hen til skulle træde ud i livet til efteråret. Det er rigtigt, at lovforslaget, som det blev forelagt, var meget løst i sin opbygning, men ved de ændringer af de enkelte paragraffer, som er foretaget, og som den højtæredede socialminister selv har arbejdet med på, synes jeg, at lovforslaget i dag fremtræder i en skikkelse, som vi alle burde kunne tilslutte os. Vi siger både i tide og utide, at familien er samfundets grundpille, og at vi skal gøre alt for at få et lykkeligt samfund bygget op og få skabt et værn om familien, og netop ved denne lov viser vi, at vi også mener, hvad vi siger. Ved at lægge husmoderafløsningen ind under fastere rammer end hidtil — det er jo også konstateret, at den ikke findes i så forfærdelig mange kommuner i øjeblikket — opnår man, at man fremtidig vil kunne holde sammen på hjemmene, at børnene kan blive i

hjemmet, hvis deres moder er syg eller skal på rekreation, og at moderen i mange tilfælde kan undgå at blive indlagt på hospital, fordi hun kan få den fornødne hjælp i hjemmet. Derved kan man holde hele familien samlet som sædvanlig i hjemmet, bygge det godt op og bevare det også økonomisk, idet der gennem denne lov gives adgang for de virkelig ubemidlede til at få gratis husmoderafløsning.

Når det ærede medlem fru Elin Appel siger, at en barnløs københavnsk familie med en indtægt helt op til 10 000 kr., kan få gratis husmoderafløsning, er det dog ikke rigtigt, idet skalaen, som vi har søgt ændret og forbedret, og som nu er optrykt i betænkningen, tydeligt viser, at en familie, der har en indtægt på 10 000 kr., skal betale 13 kr. pr. dag for husmoderafløsning. Det er altså ikke rigtigt at argumentere udfra den betragtning, at for mange får adgang til at få gratis husmoderafløsning.

En anden ting, som man må tage i betragtning i forbindelse med dette lovforslag, er, at der i virkeligheden af sig selv lægges loft over udgifterne til husmoderafløsning. Det er oplyst, at der findes ca. 1 000 husmoderafløsere i dag, og at der, hvis vi kommer op på et antal af 2 000 hele landet over, vil være tilstrækkeligt med husmoderafløsere. Det kan altså ikke svømme ud, sådan som vi flere gange har hørt det udtalt. Når man yderligere tager indtægtsskalaerne i betragtning, som bevirker, at mange vil komme til at betale for husmoderafløsningen, vil man, efterhånden som det bliver praktiseret, kunne forvente virkelige indtægter på denne konto, som kan hjælpe på udgifterne til de rent sociale foranstaltninger.

Jeg beklager derfor, at vi i dag ikke kan vedtage lovforslaget enstemmigt, og jeg håber, at man i hvert fald ikke vil gå imod lovforslagets vedtagelse, idet jeg mener, at vi her står overfor en virkelig god foranstaltning, langt bedre end forskellige andre foranstaltninger, der efterhånden er kommet i sving, og som måske også er blevet for dyre som statsopgaver. Ved lovforslagets nuværende affattelse bliver det dog således, at staten kun skal betale halvdelen af udgifterne, medens den hidtil efter beskæftigelseslovene har skullet betale de udgifter 100 pct., der har været afholdt til husmoderafløsning.

Der er een ting, jeg er enig med det ærede medlem fru Elin Appel i, og det er, at vor sociallovgivning trænger til en grundig behandling, og jeg har også gang på gang her fra denne talerstol anmodet om, at man virkelig ville gøre alvor af i et udvalg at